

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115011142
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8115011142.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugela a JUDr. Petra Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2018, v trestnej veci obž. D. J. pre zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/106/2015 zo dňa 03.11.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov pod sp. zn. 5T/106/2015 na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. novembra 2017 podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku postúpil trestnú vec obžalovaného D. J. pre skutok kvalifikovaný obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 3Pv 197/15 ako zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v presne nezistenej dobe do 18.3.2015 si zadovážil a v rodinnom dome s popisným číslom XX na ul. W. v R. - Q.P., bez povolenia držal 1 kus upravenú pôvodne dlhú strelnú palnú zbraň, československú vojenskú útočnú pušku (samopal) vz. 58V, kaliber 7,62 x 39, výr. číslo 14300j so zásobníkom, ktorá je upravená tak, že jej úprava umožňuje do nábojovej komory vložiť a teda vystreliť ostré náboje, t.j. náboje so strelou kaliber 7,62 x 39,

a v osobnom motorovom vozidle značky J. S500 s ev. číslom O. v uvedenom období bez povolenia držal:

1 kus upravenú pôvodne krátku strelnú palnú samonabíjaciu zbraň, slovenskú pištoľ zn. Arrow, model 002, kaliber 9 mm Luger, výr. číslo PS600201 s jedným zásobníkom upravený tak, že vykonaná úprava umožňuje do nábojovej komory vložiť a teda aj vystreliť ostrý náboj, t.j. náboj so strelou kaliber 9 mm Luger, pričom tieto zbrane patria v zmysle ustanovenia § 7 ods. 2 písm. c/ Zák. č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v kategórii A, pri ktorých bol ich pôvodný charakter alebo podoba zmenená tak, aby sa ich použitím mohol spôsobiť ťažší následok ako pred jej úpravou, alebo zbraň, ktorá má vzhľad iného predmetu,

Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Prešov, pretože nejde o trestný čin ale žalovaný skutok by mohol iný orgán prejednať ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil najmä tým, že poukázal na závery znaleckého posudku KEÚ PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice. Na zbraniach boli vykonané úpravy, ktoré nezodpovedajú označeniu na zbraniach a tieto mali byť určené len na strelbu cvičnými nábojmi. V preloženom stave, ale bolo možné do nich vložiť a vystreliť aj ostrý náboj. Rozoberá pojem expanzná zbraň, pričom preložené

zbrane nie je možné takto charakterizovať. Z vyjadrenia Ministerstva vnútra SR- Prezídia policajného zboru vyplýva, že zaistené zbrane patria do kategórie A, t.j. zakázané zbrane. Poukazuje a cituje z vyjadrenia spoločnosti KONŠTRUKTA - Defence, a.s. k posúdeniu zhody pri novom kusovom overení zbraní. Tvrdenia obžalovaného, že je nevinný z trestnej činnosti hodnotí ako účelové a nevierohodné. Okresný súd pribral do konania znalca Z.. H. G. a Z.. J. K. a ak zistil rozdielnosti v záveroch znaleckých dokazovaní, nič mu nebránilo pribrať ďalší kriminalistický a expertízny ústav. Taktiež pre objektívne posúdenie vecí mohol predvolať a vypočuť ako svedkov J.. S. a Z.. J. X., ktorí vypracovali vyjadrenia zo dňa 25.05.2015 a 06.07.2015. Aj napriek jednoznačnej dôkaznej situácii súd ju nesprávne právne vyhodnotil. Navrhol krajskému súdu napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Prešov na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná včas oprávnenou osobou, teda okresným prokurátorom, táto je však nedôvodná.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu bolo v súlade so zákonom. Za splnenia procesných podmienok okresný súd na hlavných pojednávaniach vykonal rozsiahle dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe okresného prokurátora. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Zabezpečené dôkazy boli prvostupňovým súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú odrazom výsledkov dokazovania, s ktorými sa krajský súd stotožnil a tieto považuje za správne a z dôvodu neopakovania tam uvedených skutočností v celom rozsahu naň odkazuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje rozsiahle a podrobné odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa prvostupňový súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj sťažnostného súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Na podklade uvedenej dôkaznej situácie v odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd ustálil, že pištoľ zn. Arrow, model 002, výrobné číslo PS600201, trpí takou chybou, ktorou by pri prísnom posudzovaní zákona č. 190/2003 Z. z. nespĺňala jeho definíciu o expanznej zbrani, keďže je možné do nej vložiť aj ostrý náboj a fakticky aj vystreliť z tejto zbrane. Avšak v prípade vystrelenia by určite došlo k deformácii zbrane a kusky tejto zbrane by zasiahli nielen strelca ale aj iných ľudí, ktorí by sa tam nachádzali, čo vyplýva jednak zo správy firmy KONŠTRUKTA - Defence, a.s., ale aj zo znaleckých posudkov KEÚ PZ Košice a Z.. J. K.. V znaleckom posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/971 na jeho druhej strane v úvodnej strane predmety č. 10 - stopa č. 26 je uvedené : 1 kus pištoľa, zn. Arrow, model 002, výrobné číslo PS600201, 1 kus zásobník, 2 kusy nábojky a protokol o novom kusovom overení zbrane /predmety č. 10A/. Z toho vyplýva, že Kriminalistický a expertízny ústav takýmto protokolom disponoval. Okresný súd má tiež za to, že nie je možné dať za vinu obžalovanému, že niekto, kto túto zbraň upravoval, ju upravil tak, že je možné do tejto zbrane vsunúť ostrý náboj. Obžalovaný túto zbraň zakúpil v dobrej viere, že táto zbraň spĺňa všetky náležitosti expanznej zbrane tak, ako je to uvedené vyššie a bol mu k tomu daný protokol o novom kusovom overení zbrane . Podľa názoru prvostupňového súdu časť tohto skutku týkajúci sa tejto pištole tak, ako je uvedený vo výrokovej časti ani nemal byť súčasťou obžaloby. Ak takáto zbraň bola zaistená mala byť odňatá obžalovanému a tomuto mala byť daná možnosť, aby si túto zbraň na vlastné náklady upravil, ak by to odmietol, mal sa zvoliť iný postup a túto zbraň zobrať do úschovy na príslušnom policajnom oddelení ako zbraň, ktorá nespĺňa podmienky expanznej zbrane.

Vo vzťahu k zaistenému samopalu (československá útočná puška vzor 58 V, kaliber 7,62 x 39, výrobné číslo 14300J) súd prvého stupňa konštatoval, že uvedená zbraň bola prerobená na expanznú zbraň, v ktorej sa nachádzali iba zbytky kolíkov. Takýmito kolíkmi bola zbraň zabezpečená na expanznú

zbraň. Znalec Z. J. K. sa k tejto zbrani vyjadril v tom zmysle, že k prerazeniu zarážok, resp. kolíkov v posudzovanej zbrani mohlo dôjsť dvoma spôsobmi, v prvom prípade mechanicky pomocou tvrdého nástroja v podobe guľatej tyče o priemere vnútorného rozmeru hlavne a to len zo smeru od ústia hlavne smerom k nábojovej komore. V tomto prípade je to nepravdepodobné, vysvetlil to tým, že tvar zakončenia zbytkov zarážok, resp. kolíkov nie je rádiusový a nebol prehnutý ani smerom k nábojovej komore. Druhý spôsob je pri dlhotrvajúcej streľbe dávkami, kde dochádza k prehratiu zarážok, resp. kolíkov, ktoré sa potom pomaly ochladzujú, čím dochádza k tzv. popúšťaniu materiálu kolíkov, t.j. postupnej strate tvrdosti materiálu a následne potom v dôsledku vysokých vnútrobalistických tlakov k namáhaniu kolíkov na strih a ich vymrštenie mimo hlavne. K tvrdosti kolíkov sa vyjadril, že sa používajú vrtáky, alebo skrutky tvrdené kalením. Zbraň bola uvedená do tohto stavu, t.j. upravená na expanznú zbraň pred platnosťou vyhlášky, ktorá upravuje technické zásady, vyhláška č. 169 úradu pre normalizáciu, je na nej síce nečitateľná značka, aká skúšobňa ju preverovala v r. 2014, teda bola legálne upravená u nejakej legalizovanej osoby, ktorá mala na to oprávnenie. Táto zbraň bola upravená v súlade s legislatívou, pričom aj v prechádzajúcej legislatíve platila zásada, že expanzná zbraň musí byť upravená tak, že sa do nábojovej komory nesmie dať zasunúť ostrý náboj. Ostrý náboj z tejto zbrane vystrelený nebol, ak by bol vystrelený, samopal by vyzeral úplne inak. Posudzovaná zbraň je prvotne expanzná zbraň poškodená streľbou a to tak, že došlo k deštrukcii časti kolíkov, resp. zarážok, lebo časť tam zostala a trčia asi cca 1 mm do vnútorného profilu a z tohto dôvodu je táto zbraň nepoužiteľná na streľbu ostrým strelivom, resp. je to reálne s následkom havárie s tým, že dôjde k deštrukcii zbrane (s tým, že zbraň neprežije ani prvý výstrel) dôjde k roztrhnutiu zbrane. Znalec tiež vylúčil, aby táto zbraň bola mechanicky poškodená, čo znamená, že obžalovaný a ani iná osoba túto zbraň mechanicky neupravovali. Je nepochybné, že z tejto zbrane bolo strieľané, a to dávkami. Tak ako to uviedol znalec, k poškodeniu kolíkov mohlo dôjsť streľbou resp. tým, že táto zbraň nebola čistená po splodinách. Podľa názoru okresného súdu obžalovaný mal možnosť ale aj povinnosť presvedčiť sa pri každej streľbe, ale aj po nej, či sa v hlavni nenachádza nejaký cudzí predmet (okrem kolíkov, ktoré sú tam dané, od upravitel'a zbrane, keďže inak by to nebola expanzná zbraň) a týmto potom zistiť, či zbraň nie je poškodená. V tomto prípade sa obžalovaný po streľbe nepresvedčil či kolíky v zbrani sú, čím podľa názoru súdu sa dopustil priestupku, keďže zbraň bola poškodená. Záverom súd prvého stupňa uviedol, že pri tomto trestnom čine (zločine) je potrebné, aby páchatel' konal úmyselným spôsobom, či už podľa § 15 písm. a/, alebo písm. b/ Trestného zákona a má za to, že v tomto prípade ide iba o nedbanlivostné konanie podľa § 16 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa nepresvedčil o tom, či kolíky sú v zbrani po tom, čo z tejto zbrane strieľal, pretože ak by to bol urobil, nič tomuto nebránilo túto zbraň si nechať opraviť a následne by nebol ani trestne stíhaný.

S poukázaním na takúto dôkaznú situáciu a jej hodnotenie odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že výsledky dokazovania jednoznačne nepreukázali konanie obžalovaného D. J. tak, ako mu to kládla obžaloba za vinu. Krajský súd považoval rozhodnutie prvostupňového súdu o postúpení veci podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku za zákonné a správne.

K vyššie uvedenému ešte krajský súd dodáva, a to aj vo vzťahu k jednotlivým odvolacím námietkam, že obžalovaný si zaistené zbrane zakúpil prostredníctvom internetu na dobierku od vypočítaných svedkov (U., K. prostredníctvom svedka F.) a s týmito zbraňami mu boli zaslané aj protokoly o novom kusovom overení zbraní, ktoré vykonala autorizovaná organizácia, pričom z nich jednoznačne vyplýva, že išlo o expanzné akustické zbrane. Obžalovaný sa preto mohol odôvodnene domnievať, že si zakúpil expanzné zbrane (čo bolo aj jeho úmyslom), ktoré síce boli pôvodne skonštruované na streľbu aj s ostrými nábojmi, avšak ich úpravu a zmenu na expanznú zbraň realizovala na to povolaná osoba, o čom svedčia vyššie uvedené protokoly, a preto na ich zaobstaranie si, ako aj držbu nepotreboval zbrojný preukaz, pretože spĺňal podmienky stanovené zákonom č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive. Súčasne je tiež potrebné poukázať aj na vyjadrenia spoločnosti KONŠTRUKTA - Defence, a.s. k obidvom zbraniam nachádzajúcim sa na čl 159-160, podrobne rozvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia, z ktorých bez pochybností vyplýva, že tieto zbrane sú určené výhradne na streľbu cvičným strelivom a nemožno zmenou tvaru nábojovej komory zabrániť vloženiu ostrého streliva. Podmienkou je, že pri použití musí dôjsť k deštrukcii zbrane, čo potvrdili aj obidvaja znalci, že v prípade vystrelenia ostrého náboja z obidvoch zbraní môže dôjsť k deštrukcii zbraní a ohrozeniu strelca ako aj osôb stojacích blízko neho. Ani jeden zo znalcov nepotvrdil (skôr vylúčili), aby do zbraní bolo nejakým spôsobom mechanicky zasahované, napr. odstránením alebo vyvŕtaním kolíkov a podobne. Orgány činné v trestnom konaní taktiež nepreukázali, že bol to práve obžalovaný, ktorý akýmkoľvek spôsobom upravil zbrane tak, aby bolo možné do nich vložiť aj ostrý náboj a takouto manipuláciou z nich urobiť zakázané zbrane, pri ktorých bol ich pôvodný charakter alebo podoba zmenená tak, že sa ich použitím mohol spôsobiť ťažší

následok ako pred ich úpravou. Práve vložení a vystrelení ostrého náboja z hociktorej zo zaistených zbraní by sa obžalovaný vystavoval veľkému riziku deštrukcie zbrane a tým aj vážnemu ohrozeniu svojho života a zdravia. Nemožno preto klásť obžalovanému za vinu, že takýmito zbraňami disponoval a len na podklade toho, že bolo možné do nich vložiť aj ostrý náboj, ustáliť jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Zo žiadneho z vykonaných dôkazov nebolo možné jednoznačne a nespochybniteľne vyvodiť, aby za tento stav niesol zodpovednosť práve obžalovaný, keďže sa nedá vylúčiť, že už v čase pri ich kúpe od vyššie uvedených osôb boli tieto zbrane v takom technickom stave, že sa dala vložiť do nábojovej komory ostrá munícia. Práve protokoly o novom kusovom overení zaistených zbraní osvedčovali, že v danom prípade sa jedná o expanzné akustické zbrane, teda ktoré spĺňajú zákonom požadované podmienky a obžalovaný nemal žiaden dôvod im neveriť.

Súčasne je potrebné poukázať aj na to, že povinnosťou obžalovaného nie je dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe, sa stal, obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila a tento vykazuje zákonné znaky trestného činu. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Krajský súd je preto toho názoru, že bolo na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

K sťažnostným námietkam okresného prokurátora, krajský súd poukazuje na vyššie uvedené okolnosti prípadu, ako aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní o podanom opravnom prostriedku. Sťažnostný súd ani po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich možných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo (teda bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že dokazovaním ustálený skutok vykazuje všetky obligatórne náležitosti ako po objektívnej, tak aj subjektívnej stránke žalovaného trestného činu. Pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, krajský súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na podklade štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Na tomto mieste preto aj odvolací súd upriamuje pozornosť prokurátora na vyššie uvedené skutočnosti. Ohľadne predvolania a vypočutia ako svedkov J. S. a Z. J. X. je potrebné uviesť to, že zabezpečiť ich osobnú prítomnosť na hlavnom pojednávaní (dokonca až 2 krát- pozri na čl. 205, čl. 244) bol v súlade s ust. § 277 ods. 3 Tr. poriadku poverený konajúci prokurátor. Zo spisu pritom nie je zrejmé, prečo k zabezpečeniu týchto svedkov zo strany prokuratúry nedošlo, pričom na poslednom hlavnom pojednávaní ani samotný prokurátor na ich osobnom výsluchu už netrval, nechal na zváženie súdu vykonanie ďalších dôkazov, teda od výsluchu týchto svedkov ustúpil. Vytýkanie preto tejto skutočnosti zo strany prokuratúry nie je možno hodnotiť inak len ako alibistické. Mylne poukazuje prokurátor aj na to, že bol to okresný súd, ktorý pribral do konania znalca Ing. H. G., keďže k tomu došlo už na základe uznesenia o pribratí KEÚ PZ Košice konajúcim vyšetrovateľom dňa 19.3.2015 v prípravnom konaní (viď čl. 65-66), pričom vyššie uvedená osoba bola spracovateľom znaleckého posudku v mene ústavu. Ako vyplýva zo sťažnostných námietok, podstatou podaného opravného prostriedku je snaha prokurátora dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky obžaloby dospel k odlišným skutkovým a právnym záverom, než aké urobili prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bol aj zákone právne posúdený. Existencia rozporov medzi jednotlivými dôkazmi, či skupinami dôkazov nie je totiž neobvyklá, pokiaľ však nie je možné jednoznačne určiť, ktorá z variant skutkového stavu odpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť variantu pre obžalovaného najpriaznivejšiu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne a zákonné a sťažnosť okresného prokurátora, nezistiac tak vecné dôvody sťažnosti, ako nedôvodnú zamietol v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.